

APUNTAMENTOS PARA UN LÉXICO DA BANCA (II)

ÁNXELES CARBALLO MARTÍNEZ
BENXAMÍN DOSIL LÓPEZ

Nesta segunda entrega do vocabulario bancario incluíranse os termos correspondentes ós seguintes apartados:

II. ACTIVIDADES EXTERNAS

1. Mercadotecnia

- 1.2. Información sobre o ámbito de influencia
- 1.3. Comunicación

III. OPERACIÓNS BANCARIAS

1. Operacións activas

O igual que no primeiro número, este vocabulario do castelán para o galego inclúe referencias ó inglés. As alusións a outras linguas só aparecen cando se considera necesaria unha precisión sobre o termo escollido.

II. ACTIVIDADES EXTERNAS

1. Mercadotecnia

- 1.1. *Introducción* (ve-lo número 1 desta revista)
- 1.2. *Información sobre o ámbito de influencia*

circulación, s.f. Circulación (i. base). Movemento da moeda, dos artigos de comercio ou dos valores bancarios. O departamento de mercadotecnia debe facer estudos sobre a circulación de diñeiro nunha zona antes de investir ou de instalar nela unha oficina bancaria. **Circulación fiduciaria**: volume de diñeiro en billetes nun país nun mo-

mento determinado. **Fluxo de circulación dunha zona ou dun banco:** cantidade de diñeiro que move unha determinada entidade ou unha comarca.

cliente, s.m. Cliente, siareiro (i. *client*). Usuario dos servizos profesionais dun banco. OBS. Denomínase cliente **de activo** ó que utiliza crédito, e **de pasivo** se deposita fondos. **Cientes potenciais:** destinatarios teóricos dos servizos bancarios. **Ficheiro de clientes:** almacén de datos de tódolos receptores da actividade bancaria. **Seguimento de clientes:** actividade encadrada dentro da información sobre o medio bancario que se encarga de estudar a evolución dos movementos de diñeiro realizados polos usuarios dun banco.

competencia, s.f. Competencia (i. *competition*). Acción de oporse entre si dous ou máis bancos que aspiran á superioridade e ó control do mercado. A estratexia competitiva, dirixida polo departamento de mercadotecnia, ten por obxecto o cambio de orientación dos clientes do mercado bancario por medio de ofertas máis atractivas para o consumidor.

coste, s.m. Custo (i. *cost*). Despesas derivadas da produción dun ben ou da prestación dun servizo. **Custo completo:** cálculo das despesas de produción dun ben ou servizo que inclúen os custos directos e as cargas de administración, impostos e outros. **Custo directo:** prezo de custo, o valor dun produto antes de entrar no mercado. **Custo fixo:** aquel que é constante aínda que o volume de produción ou de vendas se mova dentro duns límites amplos.

OBS. Non hai que mesturar na tradución o *custo* (cast. *coste*, *costo*) coa *custa* (cast. *costa*), parellas sinónimas nas dúas linguas.

entorno, s.m. Medio (i. *shape, around, environs*). **Medio bancario:** conxunto de circunstancias que rodean a actividade bancaria.

OBS. En cast. *entorno* nalgũa das súas acepcións é sinónimo de *contorno* ou conxunto de lugares que rodean a outro (arredores, intermediacións). Referíndonos concretamente á expresión castelá *entorno bancario*, tamén cabe a posibilidade de utilizar *ambiente* ou *círculo* bancarios en galego e mais en castelán.

explotar, v.t. Explotar (i. *exploit*). Obter proveito do negocio dunha zona determinada traballando nela.

pobreza, s.f. Pobreza (i. *poverty*). Carencia parcial ou total que unha persoa ou una poboación teñen de diñeiro ou de bens de calquera clase.

porcentaje, s.m.: ver *ratio*.

potencial, s.m. Potencial (i. *potential*). Capacidade de manobra dunha entidade bancaria segundo o seu capital.

ratio, s.m. Porcentaxe, s.f., coeficiente. Número de veces que se dá unha cousa en comparación con outra.

OBS. -En estatística bancaria, na planificación dunha determinada estratexia, os datos obtidos en *ratios* teñen moita utilidade para enfoca-la actividade cara á unha zona determinada.

-A forma *ratio* é un anglicismo aínda non incorporado ó DRAE pero moi usado en publicacións de contabilidade.

recabar, v.t. 1. Pedir (i. *apply for*) ou reclamar (i. *to claim*) un certas cousas que lle corresponden. 2. Conseguir (i. *to get*).

OBS. En castelán *recabar* pode significar-lo acto de pedir e tamén a consecuencia positiva del: conseguir; así, na oración *el presidente había entregado la solicitud con la que recabó fondos para su país*, este verbo tanto indica que solicitou fondos como que xa os obtivo. O mesmo pasa con *recabó información*; mentres que se poñemo-lo verbo en presente, *está recabando información*, parece máis ben que aínda a está pedindo.

riesgo, s.m. Risco (i. *risk*). Exposición a un perigo. Posibilidade de que aconteza un contratempo.

OBS. En banca, as operacións de risco son as crediticias de activo, agrupadas en dous tipos: as que implican saída de fondos (créditos, descubertos de conta, sobrexiros, negociación de efectos, descontos financeiros, créditos documentarios, etc.); e as que son só un compromiso ligado a un acontecemento externo, denominadas risco de sinatura (emisión de avales, fianzas, garantías, aceptacións, etc.).

riqueza, s.f. Riqueza (i. *wealth, property*). Propiedades dunha persoa ou dunha comunidade. **Riqueza imponible**: contía asignada oficialmente ó valor dunha propiedade, sobre a que se fixa a cota tributaria.

seguridad, s f. Seguridade. 1. (i. *security*). Certeza, solvencia con respecto a determinados títulos valores ou a operacións crediticias. O ne-

gocio bancario baséase na seguridade por enriba de todo. 2. (i. *safety*). Departamento encargado da protección e custodia de activos.

solvencia, s.f. Solvencia (i. *solvency*). Capacidade dun individuo ou dunha empresa para facer fronte ós seus compromisos de pagamento.

target-group, s.m. Destinatario. Receptor individual ou colectivo do produto financeiro. Grupo de clientes que constitúe o segmento da sociedade ó que vai dirixida unha acción determinada (de publicidade, etc.).

OBS. A traducción para o castelán que se fai de *target-group* nalgunhas enciclopedias (*target*, s. = blanco/objetivo, *group*, s. = agrupación/colectivo) por *público objetivo* é ambigua, pois en realidade trátase do sector de público branco potencial dunha campaña publicitaria: aquí *objetivo* non é adxectivo (como en público indiferente/subjetivo/objetivo, etc.) senón substantivo, ou sexa *público/grupo que é branco/destinatario* ou simplemente *destinatario*.

zona, s.f. Zona (i. *area*). Area de influencia dun banco.

1.3. Comunicación

compra, s.f. Compra, merca (i. *purchase*). Adquisición de algo a través de diñeiro. **Compra de divisas**: a que fai o banco a calquera persoa.

compravenda, s.f. Compravenda (i. *buying and selling, sale and purchase*). Operación de intercambio de bens por diñeiro (diferente da permuta, cambio de cousa por cousa). **Contrato de compravenda**: aquel polo que un dos contratantes, o vendedor, está obrigado a entrega-la cousa no lugar, tempo e xeito convidados, e o outro, o comprador, queda obrigado a facerse cargo dela e a paga-lo importe acordado.

demanda, s.f. Demanda (i. *demand*). Disposición para comprar un ben ou un valor a certo prezo. **Demanda efectiva**: disposición para o consumo e mais para o investimento do conxunto de unidades económicas.

imagen, s.f. Imaxe (i. *image*). Conxunto das representacións afectivas e racionais, asociadas a unha marca ou firma, que se forman no ánimo do individuo. Por extensión, esta expresión aplícase tamén a produtos, a individuos ou a sociedades. **Cambio de imaxe**: consiste en cam-

bia-la opinión que o público ten dunha entidade. Adoita facerse a través dunha campaña publicitaria. **Imaxe bancaria:** opinión maioritaria que se foron formando dunha entidade no sector da sociedade afectado directa ou indirectamente polas súas actuacións. Nela inflúen os seguintes elementos: cualidade dos servicios, solidez e grao de solvencia, bo trato ós clientes, eficacia das súas campañas publicitarias, ambiente laboral interno e condicións de traballo dos seus empregados, corrección de xestión ó máis alto nivel, posibilidades de expansión, nivel de adaptación ó progreso tecnolóxico (reciclaxe), relacións coas comunidades e institucións relevantes, etc.

oferta, s.f. Oferta (i. *offer, supply*). Ofrecemento de bens, capitais ou servicios que se manifesta de forma individual ou nos respectivos mercados: bolsista, de divisas, monetario, etc. **Oferta monetaria:** agregado monetario formado polo diñeiro efectivo en mans do público e mais polos depósitos á vista no sistema bancario. **Oferta pública de adquisición (OPA):** oferta de compra de accións feita ós accionistas dunha empresa para facerse co seu control. Véñse facendo a prezo superior ó de mercado e a súa tramitación está suxeita a un regulamento particular en que se precisa a publicidade, as porcentaxes mínimas que adquirirán se hai oferta, etc.

producto, s.m. Producto (i. *proceeds*). Cantidade de diñeiro que se obtén por unha cousa que se vende, ou o que ela rende. **Producto nacional:** bens e servicios producidos por un país nun ano, incluíndo os servicios que presta o estado. Tendo en conta este distinguímo-los seguintes:

-Producción nacional: igual ó produto nacional sen incluír-los servicios do estado.

-Producto nacional bruto (PNB): é o valor da produción nacional total a cotización corrente.

-Ingreso nacional: é o PNB menos o consumo de capital e mai-los importes comerciais.

-Producto interior bruto (PIB): obtense restando ó PNB os pagamentos realizados a factores productivos externos e os recibidos polo mesmo concepto.

publicidad, s.f. Publicidade (i. *publicity*). Utilización das técnicas e dos medios de comunicación para a transmisión de mensaxes con fins comerciais. Na linguaxe corrente, este termo estendeuse a todo un conxunto de actividades que incitan o público a consumir. O seu obxectivo básico é obter incrementos nas vendas á clientela a través dun proceso

de información e persuasión ó público potencial, trala determinación das súas características como consumidor. **Campaña de publicidade ou publicitaria:** actividade encamiñada a convece-lo público das vantaxes dun produto en comparación cos máis do mesmo tipo.

servicio, s. m. Servicio (i. *service*). 1. Resultado dunha operación bancaria (pode ser de xiro, de transferencia, de custodia, de mediación, etc.). 2. Oferta feita ó público para atraelo. 3. Organización e persoal destinados a coidar intereses ou a satisfacer necesidades do público ou dalgunha entidade oficial ou privada, por exemplo servicio dun banco.

venta, s.f. Venda (i. *sale, selling*). 1. En banca significa cesión de diñeiro a unha entidade, pola que se recibe un beneficio económico despois dun tempo. 2. En sentido xurídico refírese a un contrato que ten por obxecto a transferencia da propiedade dunha cousa recibindo diñeiro por ela. **Venda a descuberto, descuberta:** a realizada a prazo con valores que non se posúen, coa esperanza de compralos máis baratos no momento da liquidación. **Venda de divisas:** a feita polos bancos a calquera clase de clientes.

III. OPERACIÓNS BANCARIAS

1. Operacións activas

acreedor -a, a. s. Acreedor (i. *creditor*, fr. *créancier*, port. *credor*). 1. Quen, en contabilidade, resulta beneficiario dunha suma ou titular dunha conta con saldo a favor. 2. En xeral, todo aquel a quen se lle debe pagar unha débeda ou satisfacer unha obrigaón calquera. **Acreedor escriturario:** (i. *entitled creditor*, fr. *créancier chirographaire*) acreedor quirografario (expresión de uso nalgúns países de Sudamérica), o que ten o seu dereito recollido nunha escritura pública. **Acreedor hipotecario:** (i. *mortgagee*, fr. *créancier hypothécaire*) quen, en virtude dun contrato de hipoteca, ten bens ou dereitos do acreditado afectos ó cumprimento da obrigaón crediticia que deu lugar á creación da hipoteca. **Acreedor pignoraticio:** (i. *pledgee creditor*, fr. *créancier gagiste*) o que recibe, como peñor dunha operación de préstamo ou crédito, bens ou títulos que serven como garantía dunha operación. **Acreedor privilexiado:** (i. *preferential creditor*, fr. *créancier privilégié*) aquel que, no caso de disolución da empresa, suspensión de pagamentos ou quebra, terá dereito a cobrar antes que os demais acredores. E o que goza de preferencia no cobro de créditos. Esa preferencia

pode derivar do seu dereito espiritual sobre algo, en peñor ou hipoteca, ou por estipulación legal, como ocorre cos herdeiros da facenda pública. Teñen esa condición os que derivan o seu dereito da despesa de enterro, de funeral ou de testamentaría, os acredores alimenticios, os que o son por traballo persoal nos últimos seis meses anteriores á quebra, os organismos da seguridade social, os que gocen de dereitos preferentes específicos, etc.

adeudar, v.t.i. 1. Cargar, v.i. (i. *to charge on account*). Anotar contablemente no apartado debe das contas. 2. Deber, v.t. (i. *to debit*) unha suma.

adeudo, s.m. Cargo, débito, (i. *debit*). 1. Apuntamento realizado no debe dunha conta, calquera que sexa o motivo que o orixine. 2. Nome que se dá ó impreso no que se realiza o apuntamento do cargo na conta (i. *debit form*).

amortización, s.f. Amortización 1. (i. *amortization*). Reducción sistemática dunha débeda, principalmente un crédito bancario. 2. (i. *depreciation*). Expresión contable referida á depreciación polo envellecemento, o desgaste ou a obsolescencia. O tipo de amortización é un coeficiente que se aplica ó valor que se vai amortizar para obter a cota que se imputa a este concepto en cada exercicio. Cando a cota de amortización fixada é constante, denomínase lineal. **Amortización acelerada:** (i. *accelerated depreciation*) disposición tributaria que permite asignar unha porción dos recursos xerados pola empresa á amortización precoz de calquera elemento do activo. E unha forma de reducir os tributos a cargo da empresa para promover o investimento e elevar o nivel de actividade económica. **Amortización anticipada:** (i. *early repayment*) pagamento dunha débeda antes do vencemento. **Amortización financeira:** (i. *repayment, redemption*) ingresos periódicos tendentes a lograr a extinción total ou parcial dun crédito. Dise que o crédito está amortizado en parte cando queda unha cantidade pendente, e amortizado na súa totalidade cando se satisfizo a débeda completa. O solicitante dun crédito debe presentar ó banco un plan de amortización que, no caso de ser aprobado, se debe cumprir sistematicamente. **Plan de amortización:** (i. *repayment schedule*) sistema establecido para poder levar a cabo a cancelación dos créditos dentro dos prazos previstos, para o cal o prestatario debe marcarse un plan fixo de amortización que lle permita realizar a correspondente baixa de capital e de xuros, chegado o vencemento estipulado. O plan de amortización fíxase de común acordo entre o banco e o cliente e debe ser

respectado coa maior firmeza posible. Non obstante, adoita admitir bastante flexibilidade no seu cumprimento, sen que se poida afirmar que son unhas estipulacións ríxidas e inmutables. **Prazo de amortización:** período de tempo que se fixa para amortizar un ben do activo ou para a liquidación, total ou parcial, dun crédito recibido.

apoderado, -a (pp. do verbo apoderar). Apoderado, a.s. Representante legal, **apoderado** (i. *legal representative, empowered person, attorney*; fr. *fondé de pouvoirs*, port. *representante legal*). Persoa autorizada para asinar no nome dunha entidade á que obriga coa súa acción de acordo cos poderes que lle sexan conferidos, que deben constar en escritura pública outorgada ante notario. Polo xeral, os representantes legais de banca teñen sinatura mancomunada, polo cal se precisan dúas sinaturas para as operacións máis importantes. Son as persoas encargadas da dirección, xestión, vixilancia, control, atención ó público, etc., como representantes directos do banco onde estean establecidos.

apoderamiento, s.m. Procuración, s.f. (i. *procuration*, fr. *procuration*, port. *procuração*). Facultade que se lle outorga a unha persoa para que poida representar e obrigar a outra de acordo coas condicións estipuladas (escritura de procuración). **Escritura de procuración:** acto realizado ante notario onde se recollen os poderes que unha persoa concede a outra. Deben ser verificados para coñece-lo seu alcance, as operacións permitidas e as prohibidas, o importe e magnitude destas, os vencementos, etc.

apoderar, v.t. Dar poder, **apoderar** (i. *to empower, to confer powers of attorney, to grant power of procuration*; fr. *donner la procuration*; port. *conferir -ou dar- procuração*). Dar poder unha persoa a outra para que a represente nun xuízo ou fóra del.

aval, s.m. Aval (i. *guarantee, warranty*; fr. *aval*; port. *aval*). Garantía mercantil de características moi peculiares, posto que reforza outras obrigacións xa creadas, pola cal o avalista responde da persoa por quen saíu garante, no caso de que esta non puidese cumprir coa súa obrigación. De acordo co artigo 487 do *Código civil*, o aval pódese establecer en termos xerais, é dicir, sen ningunha restricción, ou limitado a un tempo, caso, cantidade ou persoa determinada; neste último suposto non produce máis responsabilidade cá que nace dos termos en que está redactado. O aval máis usual é o que se estampa sobre a propia letra de cambio, aínda que tamén se utiliza moito nas pólizas de

crédito. Se se trata de letras de cambio, o aval queda limitado á vida da letra en que se estende, pois ó prescribir esta rematan tódalas accións que se poidan derivar dela. **Aval de cumprimento:** (i. *performance bond*) garantía esixida por un contratista para responder do dano a que puidese dar lugar o incumprimento de prazos e condicións da operación avalada. **Aval de licitación:** (i. *bid bond*) garantía que achega o que concorre a un concurso e que se solicita como proba de solvencia ou do seu crédito na praza en que opera.

Nota. O plural do substantivo *aval* é *avales*.

avalado -a (pp. do verbo avalar). Avalado, a.s. (i. *guaranteed*). Persoa á que se avala, pola que se sae garante.

aval, v.t. Avalar (i. *to guarantee*, fr. *avaliser*, port. *avalizar*). Garantir a alguén ante terceiros. Ser garante dunha persoa. OBS. O acto de avalar ten lugar cando se pon a sinatura do avalista sobre o documento mercantil (letra de cambio, póliza de crédito, etc.), e queda así comprometido ó pagamento da obrigación dimanante, no caso de que non o efectuase a persoa principalmente obrigada.

avalista, a.s. Avalista (i. *guarantor*; fr. *avaliste*, *avaliseur*, *donneur de aval*, port. *avalista*). Persoa que avala unha obrigación contraída por outra e queda comprometida a pagar, no caso de non facelo o principal obrigado. Se como consecuencia do incumprimento o aval se executa, o avalista pode ir á súa vez contra o avalado.

balance, s.m. Balance (i. *balance*, fr. *bilan*, port. *balanço*). 1. Estado onde se confronta o activo e o pasivo para comproba-la situación dunha conta ou dun patrimonio. 2. Diferencia existente entre as partidas do debe e o haber. 3. Acto de comprobación e cálculo do saldo dunha conta. **Balance bancario:** o que é realizado por entidades bancarias. Distínguese: a) *do Banco de España*, cobre as partidas relativas á súa posición de tesourería, créditos, recursos, etc.; b) *da banca oficial*, correspondente unicamente ás institucións crediticias oficiais; c) *da banca privada*, o dos distintos bancos locais, das comunidades e nacionais; d) *das caixas de aforro*, o correspondente ás caixas; e) *consolidado*, o que confecciona o Banco de España para estudia-lo crédito oficial; recolle as partidas relativas á banca privada, ás caixas de aforro, etc.; f) *axustado*, intenta explica-los movementos da circulación fiduciaria, composta polos billetes, pola moeda metálica en circulación e por partidas do balance do Banco de España. Serve para estudia-la marcha da circulación fiduciaria, a situación de liquidez, os créditos

concedidos, a natureza dos fondos alleos, etc. Os balances bancarios responden a uns modelos oficiais que seguen o patrón imposto polo Banco de España. Os bancos están obrigados a someter mensualmente o seu balance confidencial á dita entidade, que os refunde e publica de forma global no seu boletín estatístico. Sen embargo, o balance individual dos bancos e caixas de aforro só se publica, polo xeral, unha vez ó ano, a diferenza doutros países nos que a publicación mensual é obrigatoria, para que os accionistas e o público en xeral coñezan a marcha da entidade que o emite. Pola súa banda, o Consello Superior Bancario publica cada mes o balance público de cada banco, pero ten pouca difusión por se tratar dunha publicación eminentemente restrinxida. **Balance confidencial:** (i. *confidential balance sheet*) o que os bancos están obrigados a someter mensualmente ó Banco de España, cunhas cifras que non poden ser desveladas publicamente; faise de forma global, sen sinalalas correspondentes a cada entidade. **Balance de situación:** estado demostrativo que recompila o movemento das contas da contabilidade dun establecemento presentándoas actualizadas nas súas sumas e saldos. Consta de dúas partes: activo e pasivo. As veces inclúe o resultado final da conta de perdas e ganancias. **Balance dinámico:** é a confrontación dos balances correspondentes a dous ou máis períodos dunha soa empresa, que se fai para constata-la evolución sufrida polas distintas rúbricas, para calcular porcentaxes e extraer consecuencias. **Balance estático:** dise dun só balance dunha sinatura. **Balance público:** (i. *public balance sheet*) o que os bancos están obrigados a someter cada mes ó Consello Superior Bancario, o cal os publica de forma individual no seu boletín mensual.

bastanteo, s.m. Verificación, s.f. (ou análise) de poderes (i. *analysis of powers*, fr. *vérification de la validité d'une procuration*). Estudio das escrituras públicas e doutros documentos similares, realizado para determina-la natureza dos poderes ou facultades de intervinientes en operacións bancarias, co fin de sabe-la súa suficiencia e límites. Adoita realizalo a asesoría xurídica e os seus resultados e observacións anótanse nas cartolinas de apertura de conta corrente ou de crédito para a súa fácil consulta ante calquera disposición de fondos ou modificación de actuacións.

beneficiario -a, a.s. Beneficiario (i. *beneficiary*, fr. *bénéficiaire*, port. *beneficiário*). 1. Titular a favor do cal se estende unha póliza de seguro que terá dereito a cobrar no caso de sinistro. 2. Titular co que o banco está obrigado a efectuar un pagamento: orde de aboamento, transfe-

rencia, etc., ou a cumprir un compromiso: aval, garantía, etc. 3. Persoa que ten dereito a algo.

beneficio, s.m. Beneficio (i. *profit*, fr. *bénéfice*, port. *beneficio*). Renda residual que se obtén como diferenza entre ingresos e despesas nunha operación ou nas actividades dunha empresa. Configura a renda de libre disposición que se pode detinar ó autofinanciamento das empresas ou ó pagamento de dividendos ós accionistas. Denomínase beneficio bruto antes da aplicación das amortizacións e do pagamento de impostos, e neto tras eses pagamentos. **Beneficio de división**: (i. *benefit of paying only a proportional share of total amount*) se hai varios fiadores dun mesmo debedor por unha mesma débeda, a obrigaón divídese entre todos e o acredor non pode reclamar a cada fiador máis da parte proporcional que lle corresponde. O beneficio pérdese por renuncia expresa, por obrigaón solidaria co debedor, no caso de quebra ou concurso do debedor, ou cando este non poida ser reclamado xudicialmente no territorio español. **Beneficio de excusión**: o fiador non pode ser compelido a pagar ó acredor sen que antes se faga excusión de tódolos bens do debedor. Pola excusión o fiador pode sinalar ó acredor bens do debedor principal, realizables dentro do territorio español e que basten para cubri-la débeda reclamada. Este beneficio pérdese se se renuncia a el ó concede-la fianza, que é o caso normal, e nas mesmas circunstancias que anulan o beneficio de división. **Beneficios usuarios**: os que exceden os normais, legais ou que proceden de préstamos con xuros de usura.

bien, s.m. Ben (i. *good*, fr. *bien*, port. *bem*). En sentido económico, ben é calquera medio que poida satisfacer unha necesidade humana. Os bens económicos existen en cantidades limitadas e constitúen o obxecto da actividade económica. **Bens de consumo**: (i. *consumer's good*, port. *ben de consumo*) o que serve para a satisfacción de necesidades inmediatas. **Bens de luxo**: (i. *luxury goods*) os que teñen unha demanda que crece en maior proporción que o aumento da renda, de forma que o aumento proporcional na despesa destinada a eles dividido polo aumento proporcional da renda é maior ca un. **Bens de produción**: (i. *producer's goods*, port. *bens de produçãõ*) os que serven para producir outros bens: máquinas, instalacións industriais, etc. Tamén coñecidos como bens de equipamento. **Bens dotais**: dote (i. *jointure*, *dowry*; port. *bens dotais*, *arras*) son os achegados pola muller para axudar ás cargas do matrimonio. O marido non adquire a súa propiedade, é soamente administrador e usufructuario, polo que deberá reintegralos á muller ou ós seus herdeiros no caso de disolución do matrimonio. **Bens eco-**

nómicos: (i. *economic goods*, port. *bens económicos*) son aqueles bens capaces de satisfacer as necesidades sociais e dispoñibles para tal función. Os ditos bens teñen un valor de uso e un valor de cambio ou prezo de mercado. **Bens funxibles:** (ver bens mobles). **Bens gananciais:** (i. *community property*, fr. *acquets*) a lexislación mercantil considera como tales os adquiridos por ámbolos dous cónxuxes durante o matrimonio, en concepto de soldos, traballo, rendas, xuros ou produtos dos bens dun ou doutro. Considéranse como gananciais tódolos bens do matrimonio, mentres non se probe que pertencen privativamente ó marido ou á muller. **Bens inferiores:** os que teñen unha demanda decrecente cando a renda sobe. **Bens inmoebles, bens raíces** (i. *real asents*, *real estate*; port. *bens de raíz -ou imobiliários, ou imóveis-, fortuna imobiliária, propriedade imobiliária, imóvel*), os que non son susceptibles de transporte: terreos, edificios e instalacións. Dise dos inmoebles e outras partidas do inmoobilizado que non se poden trasladar de lugar sen incorrer en deterioración ou perda do seu valor. **Bens mobles:** (i. *movable goods, movables*; port. *bens móveis, bens mobiliários*) os que son susceptibles de instalación en lugares diferentes. Tamén se consideran bens mobles as rendas ou as pensións afectas a unha persoa ou a unha familia en determinados casos. O *Código civil* divídeos en funxibles e non funxibles. A primeira especie pertencen aqueles dos que non se pode face-lo uso adecuado á súa natureza sen que se consuman, á segunda, o resto. **Bens parafernais:** (i. *properties of the wife*, fr. *biens paraphernaux*, port. *bens parafernais*) son os que a muller achega ó matrimonio sen incluílos no dote e dos cales conserva o dominio e a administración. Estes bens poden ser administrados directamente pola muller ou pode ser entregada a súa administración ó marido, pero en ámbolos dous casos o marido terá dereito a impedi-lo alleamento ou peñoración deles sen o consentimento del. **Bens públicos:** (i. *public goods*) 1. En economía dáse este nome ós que non son excluíntes nin rivais, de forma que ninguén pode ser excluído do seu consumo porque outros o perciban, nin custa máis proporcionalo a máis persoas. O exemplo típico é a emisión de radio, ou a luz proporcionada por un faro. Non ten que ver coa titularidade pública do que o ofrece, pois unha empresa de propiedade pública pode ofrecer produtos que vende no mercado e en que o prezo exclúe do seu consumo. 2. *Bens de uso público.* O *Código civil* di que son bens de uso público, nas provincias e nas vilas, os camiños provinciais e os veciñais, as prazas, rúas, fontes e augas públicas, os paseos e as obras públicas de servizo xeral, custeadas polas mesmas vilas ou polas provincias.

cancelación, s.f. Cancelación (i. *abatement, cancellation, redemption*). 1. Anulación dun apuntamento contable, ou dun documento por ter sido feito efectivo ou ter expirado o prazo. 2. Liberación dun compromiso ou dunha carga hipotecaria. 3. Liquidación dun descuberto, sobrexiro, etc. 4. Extinción dunha conta.

cancelado -a, (pp. do verbo cancelar). Cancelado, s. (i. *cancelled*). Selo que se pon ós documentos para indicar que os dereitos ou as obrigacións derivados deles se extinguiron como consecuencia de ter chegado o vencemento, ter sido pagados, etc.

cancelar, v.t. Cancelar (i. *to cancel, to annul*). Anular, liberar, amortizar, liquidar, pechar ou extinguir principalmente obrigacións, débedas, dereitos, documentos, etc. Aplícase sobre todo ó cerramento de contas, á extinción de descubertos e sobrexiros e á liquidación de hipotecas.

cargar, v.t.i. (ver *adeudar*).

cargo, s.m. (ver *adeudo*).

cedente, a.s. Cedente (i. *seller, assigner, transferor*; fr. *cédant*; port. *cedente*). Persoa que entrega un documento ou unha cousa, ou que renuncia a un dereito. Aplícase restrinxidamente a quen entrega unha remesa de efectos comerciais a un banco coa intención de xestionala súa presentación para a súa aceptación, o seu cobro, etc.

certificación, s.f. Certificación (i. *certification*). Nome xenérico para designar aqueles documentos descontables en bancos, que proceden de certificacións relativas ó cumprimento total ou parcial dun plan de execución de obras ou de prestación de servicios, motivo polo cal o titular queda autorizado a efectuar un libramento contra a persoa ou contra o organismo certificante. En realidade, a certificación é unha especie de visto e prace da execución do plan de obras e a expresión de conformidade con respecto ó conseguinte libramento, polo cal o banco non ten ningún inconveniente, tomadas as pertinentes medidas de seguridade, en desconta-lo documento ó seu cliente. **Certificación de obra**: a que expiden empresas e organismos públicos que contrataron un plan de execución de obras, a medida que este se vai cumprindo, que permite ó titular descontalo nun banco mentres chega o momento de face-lo oportuno libramento.

certificado, s.m. Certificado (i. *certificate*, fr. *certificat* port. *certificado*). Escrito polo que se garanten determinados feitos relacionados coa conta dun cliente. **Certificado de depósito**: (i. *certificate of deposit*, port. *certificado de depósito*), tamén chamado resguardo de valores, documento onde se enumeran os valores propiedade dun cliente depositados nas caixas dun banco para a súa custodia e exercitación de dereitos. **Certificado de depósito no almacén xeral de depósitos**: (Ver *Warrant*). **Certificado de orixe**: (i. *certificate of origin*, port. *certificado de origem*) o que menciona a orixe dunha mercancía, para que sirva de público coñecemento. E establecido por unha entidade oficial de autoridade recoñecida. **Certificado de seguro**: (i. *certificate of insurance*, port. *certificado de seguro*) o que se expide contra unha póliza flotante ou de aboamento. Ten a desvantaxe de que non recolle as condicións baixo as cales se efectúa o seguro, razón pola cal non se admite nos créditos documentarios, salvo que se autorice expresamente no condicionado.

cobrador, a.s. Cobrador (i. *collector*, fr. *encaisseur*, port. *cobrador*). Profesional bancario coa misión de realizar xestións de cobro a domicilio e traslados diñeiro efectivo.

cobro, s.m. Cobro, cobramento, cobranza (i. *collection*, fr. *recouvrement*, *encaissement*; port. *cobrança*). 1. Calquera operación bancaria que represente entrada de diñeiro. 2. O importe total dos efectos que diariamente se entregan a un cobrador bancario para que realice a súa función típica cerca da clientela. 3. Percepción por concepto de comisións ou por outras despesas.

coeficiente, s.m. Coeficiente (i. *ratio*, fr. *coefficient*, port. *coeficiente*). Sinónimo de cociente ou proporción entre varias cantidades. Para as entidades financeiras, a autoridade monetaria establece valores particulares como forma de mante-lo seu activo ou pasivo dentro da estrutura que considere conveniente. Poden afectar tanto a posicións de risco explícito como a créditos de sinatura. **Coeficiente bancario**: aquel que os bancos privados se ven obrigados a manter seguindo a normativa do Banco de España. Valen para garanti-los depósitos confiados a eles pola clientela. Estes coeficientes calcúlanse sobre a masa total de fondos alleos, con exclusión das contas en moeda estranxeira e en pesetas convertibles, é dicir, sobre as pesetas nacionais ou domésticas (ver billete nacional II.1.1). O seu aumento ou diminución serve, respectivamente, para restrinxir ou amplia-la liquidez nacional. **Coefi-**

ciente de caixa: coeficiente legal que o Banco de España esixe da banca privada, definido como os fondos que se deben manter necesariamente en efectivo na caixa, na conta corrente do Banco de España e no diñeiro dispoñible neste. **Coeficiente de garantía:** o esixido polo Banco de España á banca privada, consistente en gardar unha proporción adecuada entre os recursos propios e os alleos. **Coeficiente de investimento:** (i. *investment*, fr. *investissement*, port. *investimento*, cast. *inversión*) coeficiente legal que o Banco de España esixe da banca privada, definido como a porcentaxe que debe representa-la carteira de fondos públicos e de créditos ou calquera clase de título de crédito especial para os recursos alleos. **Coeficiente de liquidez:** hoxe absorbido polo coeficiente de investimento. Engloba o coeficiente da caixa máis os fondos públicos non peñorados e os efectos automaticamente redescontables en liña especial, non redescontados no Banco de España.

comisión, s.f. Comisión 1. (i. *commission*, fr. *commission*, port. *comissão*). Acto, operación ou servizo que unha persoa (comisionista) realiza no nome ou por conta doutra. 2. (i. *fee*, fr. *commission*, port. *comissão*). Percepción pola prestación dun servizo. As comisións bancarias están suxeitas, en España, ás tarifas publicadas polo Consello Superior Bancario. Diferéncianse dos xuros en que estas se perciben por un servizo, mentres que eses responden a un capital. 3. (i. *committee*, *steering committee*). Comité, grupo de traballo ó que se lle asigna unha tarefa específica. **Comisión executiva:** organismo dependente da presidencia do consello de administración dun banco, que ten conferidos poderes amplos para outorgar créditos, marcar liñas de actuación, nomear directivos, abrir ou pechar sucursais e facer todo tipo de operacións relativas á alta dirección. Responde a unha necesidade da sociedade anónima.

crédito, s.m. Crédito (i. *credit*, fr. *crédit*, port. *crédito*). 1. (*credit standing*, *creditworthiness*). Confianza que se deposita na solvencia ou na moralidade dunha persoa ou dunha sinatura. 2. Posición contable que resulta contra o debedor dun contrato de préstamo. 3. Préstamo que se concede a unha persoa digna de crédito.

OBS. Trátase dunha operación en virtude da cal o banco, á vista da confianza que lle merece o solicitante, concede a este o poder de disposición ou de concurso dos seus capitais, coa condición da devolución do importe e os xuros pactados dentro dun prazo máximo fixado con anterioridade.

Segundo o sector ó que se oriente o crédito, este pode ser agrícola, industrial, comercial, de investimento, de consumo, etc.

Segundo o seu prazo clasifícase en:

- a) *a curto prazo*, o de menos de un ano (*i. short term credit*)
- b) *a medio prazo*, ata tres anos (*i. medium term credit*)
- c) *a longo prazo*, para maiores períodos (*i. long term credit*).

Segundo a súa realización pode ser:

a) en contrato de crédito (*i. credit contract*) denominado póliza, pódese facer con garantía real (*i. collateral*) ou persoal (*i. persoal guarantee*)

b) nunha letra de cambio ou nun crédito financeiro (*i. financial paper*)

c) non garantido por documento público (póliza ou letra de cambio), como ocorre co descuberto na conta corrente (*i. overdraft in current account*).

Se intervén un funcionario que dá fe pública, o crédito denomínase intervido. O concedido polos bancos denomínase crédito bancario.

Atendendo ó tipo de garantías, clasifícase en:

a) persoal, se non hai unha afección específica de bens (*i. personal credit*)

b) hipotecario (*i. mortgage credit*)

c) con afección de bens ou valores (*i. pledge credit*).

Crédito á exportación: (*i. export credit*) instrumento de estímulo á exportación que tende a facilitar créditos especiais ós exportadores. As modalidades vixentes son:

-O financiamento do capital circulante de empresas exportadoras.

-A construción e venda de buques con destino á exportación, así como a realización de reparacións de buques estranxeiros.

-A fabricación e venda de maquinaria e bens de equipamento, mediante pedido en firme, con destino á exportación.

-Establecemento, por exportadores españois, de servizos comerciais privados no estranxeiro.

Crédito brando: (*i. soft loan*) o concedido a longo prazo e a condicións de xuro inferiores ás do mercado. A súa concesión responde a motivacións políticas ou á promoción do desenvolvemento. **Crédito comercial:** (*i. commercial credit*) denominación que se dá ós anticipos sobre

efectos comerciais, cun importe co que o banco se resarce da cantidade prestada, pois os xuros cóbranse ó desconto. No caso de non pagamento o banco pode actuar por vía de regreso sobre o cedente. O beneficiario obtén por esta vía tamén unha xestión de cobro, que sería custoso realizar directamente e que se inclúe no custo do crédito.

Crédito compensado: o apoiado por unha posición acreedora de maior contía que afecta o bo fin deste. **Crédito con garantía real:** o que se concede atendendo ás garantías reais achegadas polo titular, independentemente de que queden ou non afectas ó bo fin deste. **Crédito cruzado:** (i. *crossed loan*) crédito intercambiado entre dúas partes, usado pola banca para apoia-las súas filiais. Tamén se dá entre empresas matrices e as súas filiais cando hai restricións do movemento de capitais. **Crédito de campaña:** (i. *campaign credit*) o que se solicita para atende-la demanda adicional de fondos ocasionada por un negocio que aumenta o seu volume de acordo cos ciclos productivos (explotación de foitas, pesca, carne, etc.) **Crédito de caución:** o que non se apoia nunha garantía real, senón nun aval ou seguro. **Crédito documentario:** (i. *letter of credit, documentary credit*; fr. *crédit documentaire*; port. *crédito documentário*) convenio en virtude do cal un banco (banco emisor) que obra por petición e de acordo coas instrucións dun cliente (ordenante) comprométese fronte ó beneficiario (vendedor), directamente ou por medio doutro banco (banco mediador), a pagar (crédito contra pagamento), a garantir (crédito por fianzamento), a aceptar (crédito por aceptación) ou a negociar (crédito por negociación), supeditado sempre á obrigaición recíproca por parte do beneficiario de presenta-los documentos esixidos dentro do prazo de validez fixado para a utilización do crédito. Tipos: *crédito documentario confirmado*, o que engade a garantía do banco intermediario á do banco emisor; *crédito documentario non confirmado*, aquel que o banco intermediario se limita a pasar ó beneficiario, pero sen comprometerse a nada; *crédito documentario directo*, aquel en que só existe un banco; *crédito documentario divisible*, de acordo coas regras e usos uniformes relativos ós créditos documentarios, non engade nada ó sentido do crédito e, polo tanto, non se debe empregar este título; *crédito documentario indirecto*, o que pasa a través dun banco establecido na nación do beneficiario; *crédito documentario irrevogable*, o que non se pode modificar salvo que tódalas partes interesadas estean de acordo; *crédito documentario revogable*, o que se pode modificar ou cancelar sen contar co beneficiario (agás que xa cobrase, caso no que se considera irrevogable); e *crédito documentario transferible*, o que permite a transferencia a un segundo beneficiario ou a varios, sempre dentro dun mesmo país, salvo que se indique o contrario. O primeiro

beneficiario pode substituír coas súas facturas as do segundo beneficiario, sempre que os seus termos non alteren as condicións do crédito documentario. Normalmente existe unha diferenza a favor do primeiro beneficiario, o cal actúa polo xeral como intermediario-comisionista. **Crédito en consorcio:** o facilitado por varios bancos, unidos para este fin, que participan proporcionalmente tanto no risco como nas comisións e xuros. **Crédito hipotecario:** o que se concede nunha garantía hipotecaria. **Crédito inmobiliario:** o que se concede con garantía real de bens inmóbeles (predios urbanos e rústicos). **Crédito interno:** (i. *internal credit*) variable monetaria que agrupa o financiamento crediticio recibido polo sector público e o privado da economía e concedido polas entidades crediticias. Non abrangue a totalidade do crédito recibido porque non inclúe o concedido polas entidades financeiras non recollidas nos agregados monetarios, nin o que se dá entre empresas ou particulares de forma directa e sen intervención de intermediarios financeiros. **Crédito oficial:** o que procede de fontes estatais, a diferenza do financiamento privado. **Crédito pechado:** o que foi suspendido co obxecto de tramitar unha reclamación xudicial por determinación do banco ou por propio desexo do titular. **Crédito persoal:** o que se outorga sobre a base que concede o titular. **Crédito ponte:** (i. *bridge credit*) o que se concede mentres non se tramita ou no se xestiona o cobro dunha cantidade superior. As veces é imprescindible, posto que se non se paga unha cantidade pendente (exemplo, dereitos reais dunha herdanza) non se pode percibi-lo capital. **Crédito rotativo:** (i. *roll over credit*) o que se abre coa facultade de ser renovado periodicamente. **Crédito rotativo acumulable:** cando as cantidades non dispostas nun período son de aplicación no seguinte. **Crédito rotativo non acumulable:** cando a cantidade non disposta nun período resulta indispoñible nos seguintes. **Crédito simple:** carta de crédito simple. Orde pola cal se solicita ó banco o pagamento a un beneficiario dunha ou varias sumas de diñeiro, nun ou varios prazos, ata chegar a un límite máximo. **Crédito sindicado:** (i. *syndicated credit*) aquel no que os fondos son subministrados por varios bancos que, conxuntamente e en proporcións fixadas, se comprometen á contribución do importe da operación. Documentase nun só contrato. A preparación e administración, así como a relación entre acreditado e acredores, realízase a través do banco axente que cobra unha comisión por esa función. Se a operación é de contía relativamente pequena, os partícipes poucos e en igual contía, denomínase coa súa expresión inglesa *club deal*. **Crédito sobre mercadorías:** (i. *clearance loan*) o que se basea sobre a garantía dunhas mercancías do prestatario postas ó dispor do banco. **Crédito sobre valores:** que ten por cobertura un paquete de

accións. **Crédito subsidiario:** (*i. back to back credit*, port. *crédito back to back*, *créditos subsidiários*) crédito documentario que se abre coa garantía doutro. Constitúe unha obrigaçión distinta e independente polo que se considera, para efectos de risco, como un crédito novo que precisa de estudo diferente. Non se debe confundir co crédito transferible, xa que neste caso se trata de dous créditos, un nacido como consecuencia do outro, pero totalmente diferenciados. **Crédito vencido:** o que chegou ó seu vencemento.

PARTE PRIMEIRA

Libros de Comercio

Libro de Comercio

Os que traballamos no ámbito administrativo, tendemos a ser un pouco menos de producións legais, especialmente a parte que se refire á "Ley" e "Ley" respectivamente ás actividades das diversas institucións. É importante saber:

1.ª) O que se entende por "Ley".

Segundo a doutrina, "Ley" é un acto administrativo e normativo que se emite no ámbito da administración pública.

Segundo a doutrina, a "Ley" é un acto administrativo que se emite no ámbito da administración pública, e que se caracteriza por ser un acto de carácter normativo.

Se seguimos esta doutrina, a "Ley" é un acto administrativo que se emite no ámbito da administración pública, e que se caracteriza por ser un acto de carácter normativo. É importante saber que a "Ley" é un acto administrativo que se emite no ámbito da administración pública, e que se caracteriza por ser un acto de carácter normativo.

Segundo a doutrina, a "Ley" é un acto administrativo que se emite no ámbito da administración pública, e que se caracteriza por ser un acto de carácter normativo. É importante saber que a "Ley" é un acto administrativo que se emite no ámbito da administración pública, e que se caracteriza por ser un acto de carácter normativo.